

اثربخشی آموزش مهارت‌های زندگی بر کاهش عوامل خطرساز و افزایش عوامل محافظت‌کننده سوئمصرف مواد در نوجوانان کانون اصلاح و تربیت

محسن احمدی طهور سلطانی^۱، محمد عسگری^۲، امینه توقيري^۳

تاریخ دریافت: ۱۳۹۲/۰۵/۱۵ تاریخ پذیرش: ۱۳۹۲/۰۲/۰۲

چکیده

هدف: هدف این پژوهش بررسی اثربخشی آموزش مهارت‌های زندگی بر کاهش عوامل خطرساز و افزایش عوامل محافظت‌کننده در نوجوانان کانون اصلاح و تربیت شهر همدان بود. **روش:** در این پژوهش شبه‌آزمایشی از بین ۴۰۰ نفر از نوجوانان کانون اصلاح و تربیت شهر همدان ۳۶ نفر (گروه آزمایش ۱۷ نفر، گروه گواه ۱۶ نفر) به عنوان نمونه به طور تصادفی انتخاب شدند که گروه آزمایش ۸ جلسه آموزش مهارت‌های زندگی دریافت کرد. ابزار اصلی پژوهش، پرسشنامه عوامل خطرساز و حفاظت کننده مصرف مواد محمدخانی (۱۳۸۹) بود. **یافته‌ها:** نتایج نشان داد که نمرات متغیرهای نگرش نسبت به مواد، افسردگی و هیجان‌خواهی گروه آزمایش کمتر از گروه کنترل و در متغیرهای جرأت مندی و خودکنترلی بیشتر از این گروه بود. **نتیجه‌گیری:** آموزش مهارت‌های زندگی باعث کاهش عوامل خطرساز و افزایش عوامل محافظت‌کننده در نوجوانان بزهکار می‌شود.

کلید واژه‌ها: آموزش مهارت‌های زندگی، عوامل خطرساز، عوامل محافظت‌کننده

The Effectiveness of Life Skills Training on Reduction of the Risk and Enhancement of the Protective Factors against Drug Abuse for Delinquency Children in Reformatory Place

Ahmadi, T. S. M¹., Asgari, M.² , Toghiri, A.³

Abstract

Objective: the aim of this study was investigation the effectiveness of life skills training on reducing the risk factor and enhancement of protective factors in city of Hamadan reformatory place for delinquency children. **Method:** in this semi-experimental research among 400 persons of Hamadan reformatory place for delinquency children, 36 individual (experimental group 17 persons, control group 16 persons) were selected via random sampling method. The experimental group received 8 training sessions. The main instrument of this research was, drug consuming risk and protective factors questionnaire. **Findings:** the results indicated that the scores of attitude toward drug, depression and sensation seeking of experimental group are lower than control group and in assertiveness and self-control factors were higher. **Conclusion:** the life skills training reduced risk factors and enhanced protective factors regarding to drug consuming in delinquent adolescence.

Key words: life skills training, risk factors, protective factors

۱۳
13

۱۳۹۲، شماره ۲۷، پاییز
Vol. 7, No. 27, Fall 2013
سال هفتم،

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرتابل جامع علوم انسانی

-
1. Author-in-Chief: Assistant Professor of Clinical Psychology, Baqiyatallah Medical Sciences University. E.mail: mahmadi_1362@yahoo.com
 2. Associate Professor of Psychology, Malayer University
 3. M.A. of Educational Psychology, Hamedan Islamic Azad University

مقدمه

دوره نوجوانی، دوره رشد مهمی است که با فرایند شکل‌گیری هویت همراه است. قسمتی از این فرایند رشدی، خطرجویی^۱ است که به شکل رفتارهای جنسی ناسالم و مصرف الکل، سیگار و سایر مواد ظاهر می‌نماید (نیوکامب^۲، ۱۹۹۵). بررسی‌های همه‌گیرشناسی حاکی از آن است که مصرف سیگار، مشروبات الکلی و سایر مواد در بین نوجوانان جوامع مختلف، در دهه‌های اخیر افزایش چشم‌گیری داشته است (جانستون، اومالی و بچمن^۳، ۲۰۰۲؛ فرنس، لو تیان و کیپ^۴، ۲۰۰۰). بر طبق آمارهای مرکز کنترل و پیشگیری بیماری‌ها^۵ شیوع رفتارهایی که سلامتی را به خطر می‌اندازد در جامعه جوانان و سالمندان رو به افزایش است. مصرف سیگار، مصرف تباکو، غذاهای پرچرب و مصرف کم فیر، عدم فعالیت فیزیکی، مصرف الکل، رفتارهای پر خطر جنسی و سوء‌صرف مواد از جمله رفتارهای پر خطر محسوب می‌شوند (سازمان بهداشت جهانی^۶، ۲۰۰۴). از نظر بهداشتی سالیانه به طور متوسط ۵ میلیون نفر در جهان به خاطر مصرف مواد مخدر از بین می‌رونند و حدود ۴۲ میلیون نفر به واسطه سوء‌صرف مواد مخدر به بیماری ایدز مبتلا می‌شوند (گرجی و بکرانی، ۱۳۸۵). به این ترتیب اعتیاد و سوء‌صرف مواد را باید یکی از بارزترین مشکلات زیستی - روانی - اجتماعی دانست (راینسون و بریج^۷، ۲۰۰۳؛ گلدشتاين و ولکو^۸، ۲۰۰۲) که می‌تواند به راحتی بیان زندگی فردی، خانوادگی، اجتماعی و فرهنگی یک فرد و جامعه را سست نموده و در معرض فروپاشی قرار دهد. با وجود اثرات زیان بار فردی و اجتماعی متعدد سوء‌صرف مواد، طبیعی است که این مساله یکی از اولویت‌های پژوهش در حوزه بهداشت روانی جوامع در چارچوب شناخت، پیشگیری و درمان به موقع سوء‌صرف مواد باشد. این مساله در میان جمعیت جوان و قشر تحصیل کرده جوامع از اهمیت بیشتری برخوردار است، چرا که اولاً این قشر از جمعیت کشور در واقع سرمایه‌های اصلی جامعه در تولید علم و فناوری بوده و به لحاظ منابع انسانی از پایه‌های بنیادین پیشرفت ترقی و توانمندی هر جامعه‌ای محسوب می‌شوند؛ و ثانیاً دوران جوانی به

۱۵۰
150

سال هفتم، شماره ۲۷، پاییز ۱۳۹۲
Vol. 7, No. 27, Fall 2013

1. risk taking

2. Newcomb

3. Bachman

4. Ferrence, Lothian & Cape

5. center for disease control and prevention

6. World Health Organization

7. Robinson & Berridge

8. Goldstein & Volkow

دلیل ویژگی‌های خاص جسمانی و روانی این دوره از پرخطرترین دوره‌های تمایل و ابتلا به سوءصرف مواد محسوب می‌شود. بنابراین، طبیعی است که اعتیاد بیشترین خسارت را از ناحیه تباہی نیروهای جوان، فعال، کارآمد و عمدتاً تحصیل کرده بر جوامع وارد می‌سازد (اسماعیلی، صفاتیان، متولی و محسنی، ۱۳۷۹). مطالعات نشان می‌دهند که مداخله‌های درمانی مناسب می‌تواند به میزان بسیار بالایی رفتارهای پرخطر از جمله اعتیاد، خودکشی و فرار نوجوانان را قبل و پس از اقدام کاهش دهد. برای تدوین مداخلات درمانی مناسب، بررسی‌های زیادی در مورد شناخت ویژگی‌های شخصیتی و شناختی این گونه افراد و نیز عامل‌های خطرساز محیطی انجام شده است. در بیشتر این مطالعات مشخص شده است که این افراد خصوصیات شناختی دارند که می‌تواند عامل خطرساز مهمی برای آنان باشد. از جمله این ویژگی‌ها می‌توان از نداشتن مهارت جرأت ورزی، عدم مهارت‌های حل مساله، ناامیدی، سبک اسنادی منفی، نظر منفی نسبت به خود و محیط، عدم ارتباط صحیح با دیگران را نام برد (الیس و راتلیف^۱، ۱۹۸۶، ریکلمان و هوتفک^۲، ۱۹۹۵). اسکات و کلام^۳ (۱۹۸۷) بر این باورند که این ویژگی‌ها، باعث می‌شود که فردی که نظر منفی نسبت به خود دارد، تواند راه حل‌های جانشینی مناسب برای حل مشکلات خود بیابد زیرا با دیگران ارتباط ندارد، از راهنمایی‌های آنان بهره نمی‌گیرد، مشکل را غیرقابل حل می‌داند، هیچ روزنه امیدی برای آینده نمی‌بیند و در نهایت به این نتیجه می‌رسد که خودکشی، فرار و اعتیاد مناسب‌ترین راه حل برای این مشکلات است. مطالعات گوناگون پیشنهاد کرده‌اند که درمان شناختی-رفتاری^۴ با تمرکز بر آموزش مهارت‌های مورد نیاز می‌تواند برای نوجوانان مفید باشد (ریکسون و اروین^۵، ۱۹۹۹، لرنر و کلام^۶، ۱۹۹۰).

خوشبختانه در دو دهه گذشته پیشرفت‌های معناداری در ایجاد برنامه‌های موثر برای پیشگیری از صرف مواد در نوجوانان رخ داده است. رویکردهای پیشگیرانه روی عوامل خطرساز و محافظت‌کننده مرتبط با شروع صرف مواد تمرکز می‌کنند و در این زمینه به

1. Ellis & Ratlif

2. Rickelman & Houfek

3. Schotte & Clum

4. Cognitive- Behaviour- Therapy

5. Rixon & Erwin

6. Learner & Clum

نوجوانان آموزش‌هایی می‌دهند. برنامه آموزش مهارت‌های زندگی^۱ برای جلوگیری از سوء مصرف مواد در نوجوانان برنامه پیشگیری اولیه موثری است که روی عوامل خطرساز و محافظت کننده مرتبط با مصرف مواد تمرکز دارد و به خوبی مهارت‌های اجتماعی و شایستگی شخصی را افزایش می‌دهد (بوتین و گریفن، ۲۰۰۲). کارایی این برنامه به خوبی در تحقیقات خارجی مشخص شده است (گریفن، بوتین، نیکولز^۲ و دویل، ۲۰۰۳؛ اسپوس، کلیر، شاین و ردمند، ۲۰۰۶؛ بوتین، گریفن و نیکولز، ۲۰۰۶). هرچند برخی از تحقیقات داخلی از برنامه آموزش مهارت‌های زندگی استفاده کرده‌اند، اما استفاده آنها از این برنامه صرفاً برای پیشگیری بوده و اثربخشی آن را روی عوامل محافظت کننده از قبیل جرأتمندی و خود کنترلی بررسی نشده است. از طرفی کاربرد این برنامه عمده‌تاً منوط به دانش آموزان عادی بوده است و روی نوجوانان بزرگوار تا کنون در این زمینه تحقیقی انجام نشده است. لذا به توجه به آنچه ذکر شد سوال اصلی تحقیق حاضر این است که آیا آموزش مهارت‌های زندگی بر کاهش عوامل خطرساز و افزایش عوامل محافظت کننده سوء مصرف مواد در نوجوانان کانون اصلاح و تربیت اثربخش است؟

۱۵۲

152

روش

جامعه، نمونه و روش نمونه‌گیری

روش تحقیق حاضر شباهنگی از نوع پیش‌آزمون-پس‌آزمون با گروه گواه بود. به این صورت که با مراجعه به کانون اصلاح و تربیت دو گروه ۲۰ نفری آزمایش و گواه انتخاب شدند و در مرحله پس‌آزمون ۳ نفر از گروه آزمایش و ۴ نفر از گروه گواه ریزش کردند. نمونه انتخابی از دانش آموزان پسر پایه سوم متوسطه تحت پوشش آن مرکز به طور تصادفی و با استفاده از نمره‌ای که در پرسشنامه تشخیص رفتارهای پرخطر کسب کرده بودند، انتخاب و همتاسازی شد. گروه آزمایش تحت آموزش مهارت‌های زندگی طی ۸ جلسه (هر جلسه ۹۰ دقیقه و هر هفته یک جلسه) قرار گرفتند. شرح جلسات آزمایش در زیر ارایه شده است:

۱۳۹۲ شماره ۲۷، پائیز Vol. 7, No. 27, Fall 2013

1. life skills training	2. Botvin & Griffin	3. Nichols
4. Doyle	5. Spoth, Clair, Shin & Redmond	

جدول ۱: برنامه آموزشی در طی اجرای طرح برای گروه آزمایش

جلسات	محتوای آموزشی	اهداف
اول	آثار زیانبار مواد مخدر	ایجاد نفرت نسبت به مواد مخدر، آگاهی به آثار زیانبار مواد مخدر در رابطه با فرد و اجتماع، آشنایی با راههای مقاومت در برابر همسالانی که فرد را نسبت به اعتیاد تشویق می‌کند
دوم	روش‌های تصمیم‌گیری	کسب توانایی در تصمیم‌گیری مناسب در موقع بروز مشکل، توانایی در انتخاب بهترین راه حل از راه حل‌های مختلف، دوری از عجله در تصمیم، تسلط بر هیجانات در تصمیم‌گیری
سوم	روش‌های مقابله با افسردگی	توانایی پذیرش موقعیت‌های ناخوشایند خارج از کنترل، تقویت جرأت‌مندی، توانایی کنترل احساسات، توانایی کنترل تفکرات منفی و ...
چهارم	روش‌های کنترل خشم	توانایی آرام‌سازی خود در موقع خشم، یادگیری شیوه‌های غلبه بر خشم، آگاهی با عوایق سوء‌پرخاشگری، پی بردن به ارزش گذشت و عفو
پنجم	روش‌های مقابله با کمروビ و طرد شدن	توانایی برقراری روابط اجتماعی با دیگران، کسب توانایی در تغییر طرز فکر خود نسبت به کمروبی، کسب مهارت‌های مکالمه‌ای، افزایش تحمل طرد شدگی
ششم	روش‌های مقابله با اضطراب	توانایی در شناسایی علائم اضطراب، دوری از تنبیه و سرزنش بیهوده خود، جلوگیری از غلبه اضطراب بر خود، گرایش به فعالیت‌های ورزشی و ...
هفتم	مهارت‌های دوست یابی	آشنایی با ویژگی‌های دوست خوب، آشنایی با آداب دوستی، کسب توانایی در طرد دوستان ناباب
هشتم	مهارت‌های مقابله با شکست	کسب توانایی مقابله با تجارت ناخوشایند، توانایی استفاده مطلوب از تجارت شکست، حفظ عزت نفس در رویایی با مشکلات زندگی، توانایی توکل به خداوند در رویارویی با مشکلات و ...

ابزارها

پرسشنامه عوامل خطرساز و حفاظت کننده در برابر مصرف مواد: این پرسشنامه توسط محمدخانی (۱۳۸۹) ساخته شد که یک ابزار غربال‌گری است و به منظور ارزیابی عوامل خطرساز و حفاظت کننده مصرف سیگار، مشروبات الکلی و سایر مواد در نوجوانان ۱۸-۲۳ تهیه و هنجاریابی شده است. نسخه اولیه پرسشنامه دارای ۱۲۵ گویه و ۲۳ خرده مقیاس

بود. بر اساس تحلیل مجدد داده‌های اولیه و تحلیل عاملی داده‌ها در جمعیت در معرض خطر، تعداد گویه‌های پرسشنامه به ۱۱۰ گویه و ۱۸ خردۀ مقیاس تقلیل یافت که متغیرهای مرتبط با مصرف مواد را در چهار حیطه فردی، خانوادگی، مدرسه و اجتماعی مورد ارزیابی قرار می‌دهد. در راهنمای حاضر از فرم ۱۱۰ سوالی پرسشنامه استفاده شد که با توجه به شرایط اجرای طرح و متغیرهای مورد نظر پژوهش تعداد ۴۰ پرسش از پرسشنامه ۱۱۰ سوالی انتخاب و مورد استفاده قرار گرفت. روایی و اعتبار آزمون توسط محمدخانی موردن بررسی و تائید قرار گرفته است.

یافته‌ها

آماره‌های توصیفی متغیرهای مورد مطالعه به تفکیک گروه‌ها در جدول زیر ارایه شده است.

جدول ۲: آماره‌های توصیفی متغیرهای مورد مطالعه به تفکیک گروه‌ها در پس‌آزمون

مقیاس‌ها	گروه‌ها	تعداد	میانگین	انحرف استاندارد
نگرش به مصرف مواد	آزمایش	۱۷	۲۳/۸۸	۷/۹۲
	گواه	۱۶	۳۴/۱۹	۴/۹۲
احساس افسردگی	آزمایش	۱۷	۲۲/۷۶	۴/۹۳
	گواه	۱۶	۲۹/۴۴	۴/۱۱
جرأت مندی	آزمایش	۱۷	۲۵/۶۹	۴/۱۵
	گواه	۱۶	۲۱/۷۱	۲/۹۶
خودکنترلی	آزمایش	۱۷	۲۶/۹۴	۴/۷۹
	گواه	۱۶	۲۲/۳۵	۴/۶۰
هیجان خواهی	آزمایش	۱۷	۱۵/۸۸	۲/۸۹
	گواه	۱۶	۱۹/۷۵	۲/۷۴

۱۵۴
۱۵۴

سال هفتم، شماره ۲۷، پاییز ۱۳۹۲
Vol. 7, No. 27, Fall 2013

برای بررسی تفاوت میانگین نمرات ترکیب خطی متغیرهای مورد مطالعه با توجه به گروه‌ها با ختنه کردن اثر پیش آزمون از تحلیل کواریانس چندمتغیری استفاده شد. نتایج تحلیل نشان داد که تفاوت معناداری بین دو گروه آزمایش و گواه وجود دارد (مجذور اتا $= ۰/۴۶۸$ ، $F = ۴/۷۵۰$ ، $P < ۰/۰۱$ ، $\lambda_{امبادی} = ۰/۵۳$). مجذور اتا که در واقع

ضریب همبستگی بین متغیر وابسته و عضویت گروهی است، نشان می‌دهد که ۴۷ درصد از واریانس متغیر وابسته توسط عضویت گروهی تبیین می‌شود. برای بررسی الگوهای تفاوت از تحلیل کواریانس تک متغیری به شرح زیر استفاده شد.

جدول ۳: نتایج تحلیل کواریانس برای مقایسه متغیرهای آزمایش و گواه

متغیرها	مجموع مجذورات	میانگین مجذورات	آماره F	معناداری
نگرش به مصرف مواد	۸۷۵/۳۱	۸۷۵/۳۱	۲۰/۰۶۷	۰/۰۰۱
احساس افسردگی	۳۶۷/۰۰۴	۳۶۷/۰۰	۱۷/۶۹۴	۰/۰۰۱
جرأتمندی	۱۳۰/۶۶۹	۱۳۰/۶۷	۹/۹۵۴	۰/۰۰۴
خودکترلی	۱۷۳/۲۴۱	۱۷۳/۲۴	۷/۸۴۲	۰/۰۰۹
هیجانخواهی	۱۲۳/۲۹۶	۱۲۳/۳۰	۱۵/۴۸۹	۰/۰۰۱

همان‌طور که در جدول فوق مشاهده می‌شود در تمام متغیرهای مورد مطالعه نگرش به مصرف مواد، احساس افسردگی، جراتمندی، خودکترلی و هیجانخواهی تفاوت معناداری بین دو گروه آزمایش و گواه وجود دارد. با توجه به آماره‌های توصیفی در متغیرهای نگرش به مصرف مواد، احساس افسردگی، و هیجانخواهی گروه گواه نمرات بالاتری دریافت کردند و در متغیرهای از متغیرهای جراتمندی و خودکترلی گروه آزمایش نمرات بالاتری داشتند.

بحث و نتیجه‌گیری

هدف از انجام پژوهش حاضر بررسی اثر بخشی آموزش مهارت‌های زندگی بر کاهش عوامل خطرساز و افزایش عوامل محافظت کننده در برابر مصرف مواد در نوجوانان کانون اصلاح و تربیت شهر همدان بود. نتایج پژوهش نشان داد که آموزش مهارت‌های زندگی به دانش‌آموزان پسر در معرض خطر باعث تغییر نگرش آنها نسبت به مصرف مواد مخدر می‌شود. این یافته با نتایج پژوهش‌های رحمتی (۱۳۸۳)، ملک شاهی و مومن نسب (۱۳۸۶)، سهرابی، هادیان، دائمی و اصغر نژاد (۱۳۸۷) و نوبتی سندیانی (۱۳۹۰) همخوانی دارد. پژوهش‌های مذکور به این نتیجه دست یافتند که با آموزش مهارت‌های زندگی و مهارت‌های مقابله با مصرف مواد مخدر می‌توان نگرش افراد بویژه نوجوانان در معرض

خطر را به میزان معناداری نسبت به مصرف مواد تغییر داد و گرایش آنان به مصرف مواد را کاهش داد. دلیل این امر است که نگرش افراد نسبت به یک موضوع برگرفته از میزان شناختی است که نسبت به آن دارند. وقتی نوجوانان ساکن مناطق پر خطر تنها اطلاعات ناقصی از اطراقیان نسبت به مواد مخدر پیدا می‌کنند و اغلب آن اطلاعات غلط و بر جنبه‌های فریبنده مواد تأکید دارد، نگرش نسبتاً مثبتی به این مواد پیدا می‌کنند. آموزش مهارت‌های زندگی به دانش آموزان پسر در معرض خطر بر میزان احساس افسردگی آنان تاثیر دارد. این یافته با نتایج پژوهش‌های سه رابی و همکاران (۱۳۸۷)، بوتوین، گریفین، پائول و ماکولاری^۱ (۲۰۰۳)، به نقل از خلیلی، سه رابی، رادمنش و افخمی اردکانی،^۲ (۱۳۹۰)، بوتوین و گریفین (۲۰۰۴)، اسپوس، رندال، ترادئو، شاین و رد蒙د^۳ (۲۰۰۸) همسو است. این پژوهش‌ها به این نتیجه دست یافتند که با آموزش مهارت‌های زندگی می‌توان میزان افسردگی را کاهش داد. نتایج پژوهش نجفی، بیگدلی، دهشیری، رحیمیان بوگر و طباطبایی (۱۳۹۱) نیز نشان داد که بین مهارت‌های زندگی با اضطراب و افسردگی رابطه معناداری وجود دارد و مهارت‌های زندگی می‌توانند سلامت روان را پیش‌بینی کنند. اغلب نوجوانان در معرض خطر به دلیل داشتن محرومیت‌ها و مشکلات اقتصادی و مشکلات عاطفی-اجتماعی دارای نشانه‌هایی از افسردگی هستند که تداوم این وضعیت زمینه گرایش آنان به مصرف مواد مخدر و رفتارهای پر خطر دیگر را فراهم می‌کند و آموزش مهارت‌های مقابله با افسردگی می‌تواند به آنان در این زمینه کمک کند. یکی از علل تداوم افسردگی و تشدید آن عدم آگاهی از روش‌های صحیح برخوردار با موضوعات نگران کننده و آزار دهنده است. وقتی فرد یاد می‌گیرد که چگونه موقعیت‌های نامطلوب را به نحو مطلوب تغییر دهد و خود را با مشکلات سازگار کند، تا حدود زیادی می‌تواند در آثار زیانبار شرایط نامطلوب فائق آید. از این‌رو، آموزش مهارت‌های مقابله با افسردگی می‌تواند موجب کاهش اثرات خطرساز افسردگی در نوجوانان شود.

همچنین، نتایج نشان داد که آموزش مهارت‌های زندگی بر میزان جرأت‌مندی دانش آموزان پسر در معرض خطر تاثیر دارد. این یافته با نتایج پژوهش‌های ملک شاهی و

مومن نسب (۱۳۸۶) و رفاهی (۱۳۸۷) همخوانی دارد. این پژوهش‌ها به طور غیرمستقیم آموزش مهارت‌های زندگی را در افزایش جرأت‌مندی نوجوانان موثر می‌دانند. وجود مشکل در زمینه جرأت‌مندی از قبیل حضور فعال در اجتماع، کمرویی، ناتوانی در پیدا کردن دوستان جدید و توانایی رد درخواست‌های غیر منطقی در نوجوانان در معرض خطر موجب می‌شود تا اثرات زیانبار این رفتارها سلامتی آنان را تحت تأثیر قرار دهد. از این‌رو، با آموزش مهارت‌های زندگی در زمینه تصمیم‌گیری، مقابله با افسردگی، کنترل خشم و مقابله با تنها‌بی، کمرویی، مقابله با شکست و طرد شدگی می‌توان میزان جرأت‌مندی در نوجوانان در معرض خطر را افزایش داد. با این آموزش‌ها نوجوان می‌تواند در جمع به خوبی صحبت کند و از ارزش‌های مورد پذیرش خود دفاع کند. مخالفت خود را با نظرات مخالف دیگران بیان کند. دوستان جدید و مفید برای خود پیدا کند و مهارت و شجاعت رد درخواست‌های غیر منطقی دیگران را به دست آورد.

آموزش مهارت‌های زندگی به دانش آموزان پسر در معرض خطر بر میزان مهارت‌های خود کنترلی آنان تاثیر داشت. این یافته با نتایج پژوهش‌های ملک شاهی و مومن نسب

(۱۳۸۶) و سهرابی و همکاران (۱۳۸۷) همخوانی دارد. این پژوهش‌ها به این نتیجه دست یافتند که با آموزش مهارت‌های زندگی بویژه مهارت‌های مقابله با شکست و اضطراب، مقابله با تنها‌بی و کمرویی و روش‌های تصمیم‌گیری می‌توان مهارت‌های خود کنترلی افراد را افزایش و میزان آثار زیانبار کمبود مهارت‌های خود کنترلی را کاهش داد. وقتی فرد مهارت کنترل خشم خود را داشته باشد و همچنین بتواند میزان اضطراب و افسردگی خود را کنترل کند، کمتر دست به رفتارهای پر خطر خواهد زد.

آموزش مهارت‌های زندگی به دانش آموزان پسر در معرض خطر بر میزان هیجان خواهی آنان تاثیر داشت. این یافته با نتایج پژوهش‌های رفاهی (۱۳۸۷) و نوبتی سندیانی (۱۳۹۰) همخوانی دارد. پژوهش‌های مذکور به این نتیجه دست یافتند که با آموزش‌های مهارت‌های زندگی می‌توان میزان هیجان خواهی را کنترل و متعادل کرد و اثرات خطرزای هیجان خواهی را کاهش داد. نوجوانان دارای هیجان خواهی بالا دوست دارند هر چیز ناآشناهی را امتحان کنند، از کارهای خطرناک لذت می‌برند، در جستجوی

چیزهای تازه هستند و گاهی کارها را فقط به خاطر هیجانش انجام می‌دهند و کمتر به نتیجه کارها می‌اندیشنند. با آموزش مهارت‌های زندگی می‌توان به آنها آموخت که هر تجربه‌ای آموزنده و مفید نیست و بدون در نظر گرفتن عواقب هر کار باید به انجام آن کار اقدام کرد. هیجان‌ها زودگذر و اغلب آثارشان جبران ناپذیر و پایدار است. بنابراین، با آموزش مهارت‌های زندگی و کاهش هیجان خواهی نوجوانان در معرض خطر می‌توان از اثرات خطرزای رفتارهای پر خطر جلوگیری کرد. از جمله محدودیت‌های پژوهش حاضر می‌توان به محدود بودن جامعه آماری به نوجوانان کانون اصلاح و تربیت اشاره کرد که تعمیم پذیری یافته‌ها به جامعه‌های دیگر را مشکل می‌سازد. همچنین، استفاده از پرسشنامه هم از لحاظ میزان دقت پاسخگویی آزمودنی‌ها و هم از لحاظ دقت در نتایجی که بدست می‌آید از جمله محدودیت‌های دیگر پژوهش است. بنابراین، پیشنهاد می‌شود در تحقیقات آتی از روش مصاحبه هم در کنار پرسشنامه استفاده شود. با توجه به نتایج تحقیق پیشنهاد می‌شود در برنامه‌های درسی مدارس متوسطه دروسی در زمینه آشنایی آثار زیابار مواد مخدر و آموزش‌هایی برای مقابله با افسردگی و اضطراب گنجانده شود. با توجه به آثار زیابار هیجان خواهی، پیشنهاد می‌شود در برنامه‌های آموزشی مدارس متوسطه و جلسات مشاوره‌ای روش‌های کنترل هیجان خواهی در نوجوانان آموزش داده شود.

۱۵۸
۱۵۸

سال هفتم، شماره ۲۷، پاییز ۱۳۹۲
Vol. 7, No. 27, Fall 2013

منابع

اسماعیلی، ایرج؛ صفاتیان، سعید؛ متولی، مرتضی؛ محسنی، لطف الله (۱۳۷۹). بررسی وضعيت اعتیاد در میان زندانیان داری تحصیلات دانشگاهی تهران. مجموعه مقالات سمینار اعتیاد و جوان، ۶۳-۶۴.

خلیلی، افسر؛ سهرابی، فرامرز؛ رادمنش، محمد حسن؛ افخمی اردکانی، مهدی (۱۳۹۰). اثر بخشی آموزش مهارت‌های تفکر انتقادی بر نگرش دانش آموزان نسبت به سوء مصرف مواد. فصلنامه اعتیاد پژوهی، ۵(۱۷)، ۹۱-۱۰۶.

رحمتی، عباس (۱۳۸۳). آموزش مهارت‌های مقابله‌ای در تغییر نگرش نسبت به سوء مصرف مواد در دانش آموزان کرمان. پایان نامه دکترا، چاپ نشده، دانشکده روان شناسی و علوم تربیتی، دانشگاه علامه طباطبائی.

رفاهی، ژاله (۱۳۸۷). آموزش مهارت‌های زندگی، راهکار پیشگیری از آسیب‌های اجتماعی نوجوانان. فصلنامه رهیافتی نو در مدیریت آموزشی، ۱(۲)، ۱۵۱-۱۳۵.

سهرابی، فرامرز، هادیان، مینا؛ دائمی، حمید رضا؛ اصغر نژاد، علی اصغر (۱۳۸۷). اثر بخشی برنامه آموزش رفتارهای سالم در نگرش دانشجویان نسبت به سوء مصرف مواد. فصلنامه علوم رفتاری، ۲(۳)، ۲۲۰-۲۰۹.

گرجی، یوسف؛ بکرانی، فریدون (۱۳۸۵). شیوع شناختی مصرف مواد و عوامل خطر و محافظت کننده در دانشجویان دانشگاه صنعتی اصفهان. تهران: دفتر مرکزی مشاوره وزارت علوم تحقیقات فناوری.

محمدخانی، شهرام (۱۳۸۹). راهبردهای پیشگیری از مصرف مواد در دانش آموزان در معرض خطر؛ شناسایی، ارزیابی و مداخله. دفتر مقابله با جرم و مواد مخدّر سازمان ملل در ایران.

ملکشاهی، فرید و مومن نسب، مرضیه (۱۳۸۶). تاثیر برنامه آموزش پیشگیری از رفتارهای پر خطر بر آگاهی و نگرش مردمی بهداشت مدارس ابتدایی خرم آباد. *فصلنامه دانشگاه علوم پزشکی لرستان*، ۴(۲۲)، ۵۴-۴۷.

نجفی، محمود؛ بیگدلی، ایمان الله؛ دهشیری، غلامرضا؛ رحیمیان بوگر، اسحق و طباطبایی موسی (۱۳۹۱). نقش مهارت‌های زندگی در پیش‌بینی سلامت روان دانش آموزان. *فصلنامه فرهنگ مشاوره و روان درمانی*، ۳(۱۱)، ۱۱۳-۱۰۱.

نوبیتی سندیانی، فاطمه (۱۳۹۰). بررسی تاثیر درس آموزش مهارت‌های زندگی در تغییر رفتار اجتماعی دانش آموزان دختر دبیرستانهای چهاردانگه در سال تحصیلی ۱۳۹۰-۹۱. پایان نامه کارشناسی ارشد، چاپ نشده، دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران مرکزی.

Botvin, G. J., & Griffin, K. W. (2004). Life Skills Training: Empirical findings and future directions. *Journal of Primary Prevention*, 25(2), 211-232.

Botvin, G. J., Griffin, K. W. (2002). Life skills training as a primary prevention approach for adolescents drug abuse and other problem behaviors. *International journal of emergency mental health*. 4, 41-7.

Botvin, G. J., Griffin, K. W., & Nichols, T. R. (2006). Preventing youth violence and delinquency through a universal school-based prevention approach. *Prevention Science*, 7(4), 403-408.

Ellis , T. E & Ratillff, K. G. (1986). Cognitive characteristics of suicidal and nonsuicidal psychiatric inpatients. *Cognitive therapy & Research*, 10(6), 625-634.

Ferrence, R., Lothian, S. and Cape, D. (2000). *Contemporary patterns of nicotine use in Canada and the United States*. In R. S. Roberta, J., Room, R. and Poe, M. (Eds). *Nicotine and Public Health*. American Public Health Association, Washington DC: 287-300.

Goldstein, R. Z., & Volkow, N. D. (2002). During addiction and its underlying neurobiological basics. *American Journal of Psychiatry*, 159, 1642-1652.

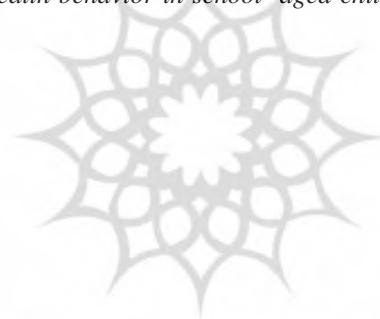
Griffin, K. W., Botvin, G. J., Nichols, T. R., & Doyle, M. M. (2003). Effectiveness of a universal drug abuse prevention approach for youth at high risk for substance use initiation. *Preventive Medicine*, 36(1), 1-7.

Johnston, L. D., O'Malley, P.M., and Bachman, J.G. (2002). *Monitoring the Future National Survey Results on Drug Use, 1975–2002*. Volume 1: Secondary School Students. Bethesda, MD: National Institute on Drug Abuse.

Learner, M.S. & Clum, A. (1990). Treatment of suicide edeors: A problem-solving approach. *Behavior therapy*, 21, 403-411.

Newcomb, M. D. (1995). *Identifying High-Risk Youth: Prevalence and Patterns of Adolescent Drug Abuse*. National Institute on Drug Abuse.

- Rickelman, B. L & Houfek, J. F. (1995). Toward an interactional model of suicidal behaviors, cognitive rigidity, attributional style, stress, hopelessness and depression. *Archives of psychiatric Nursing*, 9(3), 158-65.
- Rixon, R. & Erwins, p. (1999). Measures of effectiveness in a short term interpersonal cognitive problem solving programme. *Counseling psychology Quarterly*, 12(1), 87-93.
- Robinson, T. E., and Berridge, K.C. (2003).Addiction. *Annual Review of Psychology*, 54, 25-53.
- Schotte, D. E & clum, G. A. (1987). Problem solving skills suicidal psychiatric patients. *Journal of Counseling and Clinical Psychology*, 55(1), 49-54
- Spoth, R. L., Clair, S., Shin, C., & Redmond, C. (2006). Long-term effects of universal preventive interventions on methamphetamine use among adolescents. *Archives of Pediatrics and Adolescent Medicine*, 160(9), 876-882.
- Spoth, R. L., Randall, G. K., Trudeau, L., Shin, C., & Redmond, C. (2008). Substance use outcomes 5 1/2 years past baseline for partnership-based, family-school preventive interventions. *Drug and Alcohol Dependence*, 96(1-2), 57-68.
- World health organization. (2004). *Young people's health in context: selected key findings from the health behavior in school- aged children study*. Copenhagen, Edinburgh.

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرتابل جامع علوم انسانی

۱۶۰
160

سال هفته‌ی شماره ۲۷، پاییز ۱۳۹۲
Vol. 7, No. 27, Fall 2013

The Effectiveness of Life Skills Training on Reduction of the Risk and Enhancement of the Protective Factors against Drug Abuse for Delinquency Children in Reformatory Place

Ahmadi, T. S. M¹., Asgari, M.² , Toghiri, A.³

Abstract

Objective: the aim of this study was investigation the effectiveness of life skills training on reducing the risk factor and enhancement of protective factors in city of Hamadan reformatory place for delinquency children. **Method:** in this semi-experimental research among 400 persons of Hamadan reformatory place for delinquency children, 36 individual (experimental group 17 persons, control group 16 persons) were selected via random sampling method. The experimental group received 8 training sessions. The main instrument of this research was, drug consuming risk and protective factors questionnaire. **Findings:** the results indicated that the scores of attitude toward drug, depression and sensation seeking of experimental group are lower than control group and in assertiveness and self-control factors were higher. **Conclusion:** the life skills training reduced risk factors and enhanced protective factors regarding to drug consuming in delinquent adolescence.

Key words: life skills training, risk factors, protective factors

۱۳
13

۱۳۹۲، شماره ۲۷، پاییز
Vol. 7, No. 27, Fall 2013
سال هفتم،

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرتابل جامع علوم انسانی

-
1. Author-in-Chief: Assistant Professor of Clinical Psychology, Baqiyatallah Medical Sciences University. E.mail: mahmadi_1362@yahoo.com
 2. Associate Professor of Psychology, Malayer University
 3. M.A. of Educational Psychology, Hamedan Islamic Azad University